

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงการทดลอง เพื่อต้องการศึกษาการแก้ไขปัญหของข้อมูลตอบสนองที่ได้จากการทดลองในแผนแบบการทดลองสุ่มตลอดเมื่อปัจจัยทดลองเป็นปัจจัยคงที่ ที่ไม่มีการแจกแจงแบบปกติ สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยการเปรียบเทียบรูปแบบฟังก์ชันที่ใช้ในการแปลงข้อมูลต่างๆ โดยสร้างความคลาดเคลื่อนสุ่มให้มีความเบ้ ความโค้งตามที่กำหนด ซึ่งการจำลองข้อมูลในแต่ละสถานการณ์จะใช้วิธีมอนติคาร์โล โดยใช้โปรแกรม R ซึ่งแผนการดำเนินการวิจัย จะกล่าวในรายละเอียดต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.1 การจำลองข้อมูล

การจำลองข้อมูลทำด้วยวิธีมอนติคาร์โล ซึ่งทำการจำลองข้อมูลให้มีการแจกแจงแบบเบ้ตามที่ต้องการโดยอาศัยการแจกแจงแลมดาร์ของตุกีร์ (Tukey's Lambda Distribution) ซึ่ง Ramberg และ Schmeiser ได้เสนอวิธีการสร้างตัวแปรสุ่มที่ขึ้นอยู่กับความเบ้และความโค้งเพื่อการจำลองข้อมูล โดยที่ตัวแปรสุ่มนั้นถูกกำหนดจากค่าพารามิเตอร์ 4 ค่าดังสมการ

$$X = R(p) = \lambda_1 + \left(p^{\lambda_3} - (1-p)^{\lambda_4} \right) / \lambda_2 ; 0 \leq p \leq 1$$

โดยที่ p เป็นเลขสุ่มที่มีค่าระหว่าง 0 และ 1

λ_1 เป็นพารามิเตอร์กำหนดตำแหน่ง (Location Parameter)

λ_2 เป็นพารามิเตอร์แสดงขนาด (Scale Parameter)

λ_3, λ_4 เป็นพารามิเตอร์แสดงรูปร่าง (Shape Parameter) ซึ่งขึ้นกับค่าความเบ้และค่าความโค้ง

สามารถหาค่า $\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3, \lambda_4$ เมื่อกำหนดค่าความเบ้และค่าความโค้งต่างๆ ได้จากตาราง Ramberg โดยที่ค่า λ_1, λ_2 เป็นค่าที่ค่าเฉลี่ยเป็นศูนย์และความแปรปรวนเท่ากับ 1 แต่ถ้าค่าเฉลี่ยเป็น μ และความแปรปรวนเป็น σ^2 จะต้องแปลงค่า λ_1, λ_2 จากตารางดังนี้

$$\lambda_1(\mu, \sigma^2) = \lambda_1(0,1)\sigma + \mu$$

$$\lambda_2(\mu, \sigma^2) = \lambda_2(0,1)/\sigma$$

3.2 แผนการดำเนินการวิจัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดสถานการณ์ต่างๆ ที่จะทำการศึกษากการแก้ไข ปัญหาข้อมูลตอบสนองที่ได้จากการทดลองในแผนแบบการทดลองสุ่มตลอดที่ไม่มีการแจกแจง แบบปกติ ได้ดังนี้

- 3.2.1 อิทธิพลของปัจจัยทดลองในแผนการทดลองสุ่มตลอด เป็นปัจจัยคงที่
- 3.2.2 การแปลงข้อมูลด้วยวิธีของ Box และ Cox
- 3.2.3 ลักษณะข้อมูลที่ศึกษา พิจารณาจากการแจกแจงแบบเบ้ โดยใช้เกณฑ์ของความเบ้ และความโด่ง ซึ่งมีลักษณะดังนี้
 - 3.2.3.1 มีการแจกแจงแบบเบ้ขวา ซึ่งกำหนดค่าพารามิเตอร์ต่างๆ คือ
ความเบ้ มีค่าตั้งแต่ 0.7 ถึง 2.0
ความโด่ง มีค่าตั้งแต่ 3.0 ถึง 11.0
 - 3.2.3.2 มีการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย ซึ่งกำหนดค่าพารามิเตอร์ต่างๆ คือ
ความเบ้ มีค่าตั้งแต่ -2.0 ถึง -0.7
ความโด่ง มีค่าตั้งแต่ 3.0 ถึง 11.0
- 3.2.4 จำนวนวิธีการทดลอง คือ 3 4 และ 5 วิธีการทดลอง
- 3.2.5 จำนวนหน่วยทดลองในแต่ละวิธีการทดลองให้มีจำนวนที่เท่ากัน โดยกำหนดให้มีจำนวนหน่วยทดลองเท่ากับ 4 5 และ 6
- 3.2.6 กำหนดให้ข้อมูลมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับ 20% 40% และ 60%
- 3.2.7 กำหนดให้ข้อมูลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50 ซึ่งจะทำให้ได้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10 20 และ 30 และกำหนดให้ค่าความแปรปรวนของแต่ละวิธีการทดลอง มีค่าเท่ากัน
- 3.2.8 ในการหาอำนาจการทดสอบกำหนดให้อิทธิพลของวิธีการทดลองแตกต่างกันในระดับปานกลาง มีค่า Φ อยู่ระหว่าง [1.5,3.0)
- 3.2.9 ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ คือ 0.05
- 3.2.10 การทดสอบการแจกแจงของข้อมูลใช้วิธีของวีกและแชปปีโร
- 3.2.11 การทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลองทุกวิธีทดลอง ใช้วิธีตรวจสอบของเลอวิน
- 3.2.12 การจำลองกระทำซ้ำๆ กัน 500 ครั้งในแต่ละสถานการณ์ของการทดลอง

3.3 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 12 ขั้นตอน ดังนี้

- 3.3.1 สร้างความคลาดเคลื่อนของข้อมูลให้มีความเบ้ ความโค้ง ตามที่กำหนดในแผนแบบการทดลอง
- 3.3.2 การสร้างข้อมูลตามแผนแบบการทดลองแบบสุ่มตลอด
- $$Y_{ij} = \mu + \tau_i + \varepsilon_{ij}$$
- 3.3.3 การสร้างอิทธิพลของวิธีทดลองให้แตกต่างกัน
- 3.3.4 ทดสอบการแจกแจงของความคลาดเคลื่อนของข้อมูล
- 3.3.5 ทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลองทุกวิธีการทดลอง
- 3.3.6 แก้ไขปัญหาความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่ไม่มีการแจกแจงแบบปกติ ด้วยวิธีการแปลงข้อมูลของ Box และ Cox
- 3.3.7 ทดสอบการแจกแจงของความคลาดเคลื่อนของข้อมูลหลังการแก้ไข
- 3.3.8 ทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของข้อมูลหลังการแก้ไข
- 3.3.9 หาค่าสัดส่วนของความสำเร็จในการแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนของข้อมูลไม่มีการแจกแจงแบบปกติได้
- 3.3.10 หาค่าสัดส่วนของความสำเร็จในการแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนของข้อมูลไม่มีการแจกแจงแบบปกติและมีความแปรปรวนเท่ากันทุกวิธีทดลองภายหลังการแปลงข้อมูลได้
- 3.3.11 หาค่าสัดส่วนการปฏิเสธสมมติฐานว่าง และอำนาจการทดสอบ
- 3.3.12 เปรียบเทียบค่าสัดส่วนของความสำเร็จในการแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนของข้อมูลไม่มีการแจกแจงแบบปกติและมีความแปรปรวนเท่ากันทุกวิธีทดลอง ภายหลังการแปลงข้อมูล การยอมรับสมมติฐานว่างของแต่ละวิธีการแปลงข้อมูล และอำนาจการทดสอบของสถิติทดสอบเอฟของข้อมูลภายหลังการแปลงข้อมูล ซึ่งรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนเป็นดังนี้

3.3.1 การสร้างความคลาดเคลื่อนของข้อมูลให้มีความเบ้ ความโค้ง ตามที่กำหนด

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการข้อมูลให้มีการแจกแจงแบบเบ้ตามที่ต้องการโดยอาศัยการแจกแจงแลมดาร์ของตุกีร์ (Tukey's Lambda Distribution) โดยใช้โปรแกรม R

3.3.2 การสร้างข้อมูลตามแผนแบบการทดลองแบบสุ่มตลอด

สร้างตัวแปรสุ่มของความคลาดเคลื่อน ให้มีความเบ้ ความโค้ง ตามที่กำหนด โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 0 และความแปรปรวนเป็น σ^2 แล้วสร้างค่า y_{ij} ตามตัวแบบดังนี้ คือ

$Y_{ij} = \mu + \tau_i + \varepsilon_{ij}$ เมื่อ τ_i เป็นอิทธิพลของวิธีการทดลองที่กำหนดขึ้นมา

ทำการหาค่าเฉลี่ยของข้อมูลชุดนั้น แล้วตรวจสอบว่าได้ค่าความเบ้ ความโค้ง ตรงตามที่กำหนด

3.3.3 การสร้างอิทธิพลของวิธีการทดลอง (τ_i) ให้แตกต่างกัน

โดยการพิจารณา $\sum_{i=1}^k \tau_i = 0$ ซึ่งจะกำหนดกลุ่มความแตกต่างระหว่างอิทธิพลของวิธีการทดลองโดยใช้ Φ เป็นตัวกำหนด โดยที่กำหนดจาก

$$\Phi = \frac{\sqrt{\frac{n \sum_{i=1}^k \tau_i^2}{k}}}{\sigma}$$

ในกรณีที่จำนวนวิธีการทดลองเท่ากับ 3 สามารถกำหนดกลุ่มความแตกต่างระหว่างอิทธิพลของวิธีการทดลองโดยกำหนดให้

$$D = \tau_{\max} - \tau_{\min}$$

$$\tau_i = \frac{(\tau_{\max} + \tau_{\min})}{2} \quad ; i=1,2,3$$

โดยที่ $\tau_{\max} = \frac{D}{2}$, $\tau_{\min} = -\frac{D}{2}$ และ $\tau_i = 0$ เมื่อ i ไม่ใช่ค่า \max และ \min

ในที่นี้ τ_{\max} หมายถึง ค่าที่มากที่สุดของอิทธิพลวิธีการทดลอง

τ_{\min} หมายถึง ค่าที่น้อยที่สุดของอิทธิพลวิธีการทดลอง

D หมายถึง ค่าความแตกต่างระหว่างค่าที่มากที่สุดและค่าที่น้อยที่สุดของ

อิทธิพลวิธีการทดลอง

ดังนั้นในการกำหนดกลุ่มความแตกต่างระหว่างอิทธิพลของวิธีการทดลอง โดยใช้ Φ เป็นตัวกำหนด จะทำได้ดังนี้

$$\Phi = \frac{\sqrt{2nD^2}}{\sqrt{4k\sigma^2}} = D \sqrt{\frac{n}{2k\sigma^2}}$$

และในกรณีที่จำนวนวิธีการทดลอง เท่ากับ 4 และ 5 สามารถกำหนดกลุ่มความแตกต่างระหว่างอิทธิพลของวิธีทดลอง โดยกำหนดให้

$$D = 2(\tau_{\max} - \tau_{\min})$$

$$\tau_i = \frac{(\tau_{\max} + \tau_{\min})}{2} \quad ; i=1,2,\dots,k$$

โดยที่ $\tau_{\max} = \frac{D}{4}$, $\tau_{\min} = -\frac{D}{4}$ และ $\tau_i = 0$ เมื่อ i ไม่ใช่ค่า max และ min

ดังนั้นในการกำหนดกลุ่มความแตกต่างระหว่างอิทธิพลของวิธีทดลอง โดยใช้ Φ เป็นตัวกำหนด จะทำได้ดังนี้

$$\Phi = \frac{D}{2} \sqrt{\frac{n}{k\sigma^2}}$$

3.3.4 ทดสอบการแจกแจงของความคลาดเคลื่อนของข้อมูล

หาค่าความเบ้ ความโด่งของความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่ได้ ว่าตรงตามที่กำหนดแล้ว นำมาทดสอบว่ามีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ ซึ่งในการทดสอบการแจกแจงของข้อมูลนั้นใช้วิธีของวีคและแชปปีโร *

3.3.5 ทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลองทุกวิธีการทดลอง

ทำการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลอง โดยใช้วิธีตรวจสอบของเลอวิน*

3.3.6 การแก้ไขปัญหาคความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่ไม่มีการแจกแจงแบบปกติ ด้วยวิธีการแปลงข้อมูลของ Box และ Cox

Box-Cox Transformation

$$y' = \begin{cases} \frac{y^\lambda - 1}{\lambda}, & \lambda \neq 0 \\ \log y, & \lambda = 0 \end{cases}$$

เมื่อ $\lambda = -2, -1.5, -1, \dots, 2$

* รายละเอียดเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานต่างๆนั้น ได้กล่าวในบทที่ 2 แล้ว

การหาค่าสัดส่วนของการปฏิเสธสมมติฐานว่าง และอำนาจการทดสอบ

ในขั้นตอนการสร้างอิทธิพลของวิธีทดลอง (τ_i) จะกำหนดค่า τ_i ให้มีค่าเป็นศูนย์ทุกค่าในแต่ละวิธีทดลอง เมื่อพิจารณาหาสัดส่วนของการปฏิเสธสมมติฐานว่าง และจะกำหนดค่า τ_i มีค่าไม่เท่ากับศูนย์ในบางค่า (แต่ผลรวมของ τ_i ต้องเท่ากับศูนย์) เมื่อพิจารณาอำนาจการทดสอบ

คำนวณสัดส่วนการปฏิเสธสมมติฐานว่าง เมื่อ τ_i เท่ากับ ศูนย์ และคำนวณอำนาจการทดสอบ เมื่อ τ_i ไม่เท่ากับศูนย์ในบางค่า

การเปรียบเทียบค่าสัดส่วนการยอมรับสมมติฐานว่างของแต่ละวิธีการแปลงข้อมูล และอำนาจการทดสอบของสถิติทดสอบเอฟของข้อมูลหลังการแปลงข้อมูล

เปรียบเทียบค่าสัดส่วนของความสำเร็จในการแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนของข้อมูลไม่มีการแจกแจงแบบปกติและมีความแปรปรวนเท่ากันทุกวิธีทดลองภายหลังการแปลงข้อมูล และเปรียบเทียบค่าสัดส่วนของการยอมรับสมมติฐานว่างว่ารูปแบบการแปลงข้อมูลใดให้ค่าน้อย และให้ค่าอำนาจการทดสอบสูงสุด

3.4 แผนผังแสดงขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม

ลักษณะการทำงานของโปรแกรมในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรม R ในการประมวลข้อมูล โดยมีขั้นตอนการทำงานดังรูป

